

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 162: Ba Điều Này Nếu Không Chuyển Đổi, Thì Mãi Mãi Luân Hồi Trong Tam Giới Lục Đạo

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 011)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ba điều này nếu không chuyển đổi, thì mãi mãi luân hồi trong Tam giới Lục đạo.】

Ba thứ này, ở chỗ này [Kinh văn] nói rất hay, là “chuyển đổi” (chuyển di), chứ không phải nói là “đoạn” (cắt đứt). Tại sao vậy? Đoạn không được, không thể đoạn dứt, bởi vì nó từ trong Chân như Bản tánh biến hiện ra. Nếu như nó bị đoạn mất rồi, thì Chân như Bản tánh cũng bị đoạn mất, cũng không còn nữa.

Phải đem nó chuyển biến. Dem Dục chuyển biến thành Trí, tức là trí huệ. Tham - Sân - Si tức là Giới - Định - Huệ, đem cái này chuyển thành Giới - Định - Huệ.

Dem Sắc chuyển thành Báo thân viên mãn. Chúng ta thấy trong 48 đại nguyện của *Kinh Vô Lượng Thọ*, người ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, thân đều là thân kim cang bất hoại, bất sanh bất diệt.

Dem Thức chuyển biến thành Chân như Bản tánh. Bảo quý vị chuyển! Bởi vì Thức chính là Chân tánh, khi mê rồi thì gọi là Thức; còn khi ngộ rồi, Thức chính là Chân như, chính là Bản tánh, chính là Chân tánh.

Chuyển! Cần phải biết chuyển. Nếu như không thể chuyển, vậy thì vĩnh viễn ở trong luân hồi chịu khổ chịu nạn.

Quý vị muốn hỏi tại sao ư? Luân hồi chính là do ba thứ này biến hiện ra. Quý vị ở trong sáu nẻo (lục đạo), vĩnh viễn không thể ra khỏi sáu nẻo, chính là do Dục, Sắc, Thức ở trong đó có sự biến hóa cộng trừ nhân chia. Một niệm tâm thiện, tham cầu cảnh giới tốt, liền sanh ba đường lành; một niệm tâm ác, tạo tác ác nghiệp, liền đọa ba đường ác. Thiện và ác cứ ở ngay chỗ đó mà cộng trừ

nhân chia, sáu nẻo thăng trầm, chính là một hiện tượng như vậy. Đây là sự thật chân tướng trong sáu nẻo, duy chỉ có Phật mới nói cho chúng ta được rõ ràng.

Ở Ấn Độ thời xưa có không ít các nhà tôn giáo, công phu của họ đích thực tương đối cao minh. Nếu lấy tôn giáo hiện nay mà so sánh, họ đích thực vượt qua Cơ Đốc Giáo, Thiên Chúa Giáo, vượt qua rồi. Họ có thể ở trong Định quan sát được hiện tượng lục đạo luân hồi, họ thấy đều nhìn thấy. Họ nhìn lên có thể thấy trời Phi Tướng Phi Phi Tướng, nhìn xuống có thể thấy địa ngục, đây là định công (công phu thiền định).

Thế nhưng họ không thể giải quyết vấn đề. Nghĩa là nói, họ nhìn thấy những sự thật này rồi, nhưng không hiểu những sự thật này từ đâu mà ra, cái nguyên lý của những sự tướng này họ không minh bạch, họ không có cái trí huệ này.

Chúng ta biết Phật giáo xuất hiện tại Ấn Độ, cũng không phải là sớm nhất. Trước khi có Phật giáo, tôn giáo ở Ấn Độ đã tương đối phát triển, đối với tình hình trong sáu nẻo, họ đã nói được rất nhiều, hơn nữa nói không sai. Cho nên lục đạo luân hồi không phải do Phật nói đầu tiên. Bà La Môn giáo, phái Số Luận, phái Du Già của Ấn Độ, họ đều có mặt sớm hơn Phật giáo, họ đều nói được rất rõ ràng, thế nhưng họ không có phương pháp giải quyết.

Mãi đến khi Phật xuất hiện ở đời, mới đem ngọn ngành lai lịch của lục đạo luân hồi nói cho chúng ta được rõ ràng; cũng như làm thế nào mới có thể siêu vượt lục đạo luân hồi, trong Phật pháp mới nói được rõ ràng. Cái này gọi là dạy chúng ta “chuyển di”.